

Winther: Jeg finder mig kun foranlediget til at sige til det, der nu blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds (Krabbe), at Forslaget under Nr. 50. ogsaa af den Grund forekommer mig at burde vedtages, at det, naar en Lov gaar ud paa at faae Fæstevæsenet til at ophøre, da er urigtigt at en saadan Lov at træffe en Bestemmelse, hvorved man ligesom indtræder, at der kan gives Fæstevæsenet en i det Mindste 50aarig Varighed, altsaa at Forholdet efter den selv samme Lov sættes til at maatte være endnu i 50 Aar foruden de Tilfælde, hvor et ordinært Ewfaste vil gaae ud over denne Tid. Naar dertil kommer den almindelige Bestemmelse om de 20 Aars Fæstetvang for saadanne nye Selveiergaarde, vil Fæstevæsenet paa saadanne Gaarde ikke holde op førend i det Sidligste om 70 Aar. Dette er efter min Mening noget Bysynderligt, ligesom det er en Selvomøstiggelse ligeoverfor Lovens Hensigt, men jeg finder iøvrigt ikke Anledning til at sige videre til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds. Dette ærede Medlem har med Hensyn til de øvrige foreliggende Spørgsmaal ogsaa udtalt, at §§ 9 og 14 burde udgaae, hvilket jeg bestemt maa slutte mig til.

Sager: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Udvalgets Endringsforslag under Nr. 60. Dette lyder saaledes:

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Endringsforslaget under Nr. 60 ikke er under Forhandling. Det er kun §§ 8, 9 og 14 med tilhørende Endringsforslag, som er under Forhandling.

Sager: Saa beder jeg om Forladelse og frafalder Ordet.

H. C. D. Müller: Det er aabenbart, at det er ved §§ 8 og 9, at denne Lovs hele Glødelighed kommer frem, og at der vil blive betydelig Forskjellighed den Form, hvor Forslaget oprindeligt er forelagt af den ærede Forslagsstiller, og

Loven, saaledes som et Fleertal her vil omdele den, og det forekommer mig derfor, at de Forslag, som her staae overfor hinanden, frembringe, om jeg saa maa sige, i det mindste to ganske forskjellige Lovforslag, om ikke tre. Det Glødelige ved Forslaget, som det foreligger med §§ 8 og 9, er, at det giver en Fæsteforsikringslov med Mulighed for, at Fæstevæsenet kan vedblive i en uendelig Tid, det vil sige, det kan ikke blive ved afbrændt i en uendelig Tid, forlaavidt det nemlig maa forandre en Deel af sin Charakter. Naar nemlig § 9 engang skulde komme til Anvendelse paa det enkelte Fæste, kan Fæstevæsenet her fortsættes, men meget uheldigen, med den forandrede Charakter, at det bliver uden al Beskyttelse for Fæsteren. Hele den Mængde Bestemmelser, som den danske Lovgivning har frembragt til Fæsternes Beskyttelse i en Række af Aar, falder ifølge § 9 efter den anden Fæstetidighed ierløst bort. Det synes vel, at denne Paragraph vanstelig vil komme til Anvendelse, idet det ligger nær, at Fæsteren vælger at faae sin Gaard afløst efter Loven, istedetfor at hans Slægt ved den næste Fæstetidighed skal staae med en aldeles ubestemt Stilling, men vi maae huske paa, at naar § 9 forbindes med § 14, aabner det en meget nærliggende Afgang til at løfte Fæsteren til at tage Fæste paa billigere Billaar endnu en Gang, idet Jorddrootten samtidig kan true ham med § 14 og sige: Dersom Du ikke fæster paany, skal Din Gaard inddrages efter § 14, og naar Godseieren saaledes har løftet Fæsteren til at fæste en Gaard, vil han let kunne gjøre det samme med den næste, og saaledes vil det ikke være vansteligt for Godseieren at løfte det hele Gods ved en succesiv Anvendelse af § 14 til hellere end heelt at miste Gaardene at tage det efter § 9 mulige Fæste. Vi maae jo nemlig ogsaa huske paa, at Loven ikke kommer til Anvendelse paa een Gang, men kun ved indtrædende Dødsfald. Den her antydede combinerede uheldige Brug af §§ 9 og 14 vil altsaa kunne anvendes succesivt paa Gaard efter Gaard. Det glæder mig derfor, at den ærede Forslagsstiller har været med til at stille Forslag om, at § 9 skal udgaae. Det forekommer mig, at Loven vil faae